

WOLFF

Anketa

- Jaké zaměření seminářů preferujete?

Hlasové / 18x

Vytravné / 2x

Hudební / 5x

(1x ve vztahu k poezii, zhudebnění básní, hudba k/mezi/kolem básně, kdysi takový seminář vedl Karel Šefrna na Loutkářské Chrudimi)

Zaměřené na překladovou literaturu / 1x

Divadlo poezie od A do Z / 21x

(1x lektor Doubrava, lektorka Sittová 3x)

Jiné:

Zaměřené na přípravu textu / 3x

Taneční/pohybové / 5x

(1x scénický tanec, 1x najít lektora, který by se dokázal vypořádat s řečí těla, posturikou, gestikou, navozením aktivního uvolnění, případně i s mizanscénou, to vše ve spojení se slovem, zvukem)

Jedno jaké, hlavně s Gabčou Sittovou / 1x

Krasula / 2x

Váša / 1x

Dobré, tedy všechny s kvalitními lektory, třeba Krasula, Horáček, Machalíková

VÝSLEDKY WP 2011

1. KATEGORIE

ČESTNÉ UZNÁNÍ:

Andrzej Molin / cena poroty

Bára Purmová / cena poroty

Jan Mrázek / cena poroty

LAUREÁT:

Anastázie Klemensová

Jennifer Za Nzambi

Daniela Walová

2. KATEGORIE

ČESTNÉ UZNÁNÍ:

Kateřina Císařová / cena poroty

Veronika Smolková / cena poroty

Klára Kazlepková / cena poroty

Vít Roleček / cena poroty

LAUREÁT:

Kryštof Bartoš

3. KATEGORIE

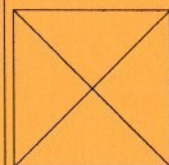
ČESTNÉ UZNÁNÍ:

Jakub Štrba / cena poroty

Jana Novotná / cena poroty

LAUREÁT:

neudělen

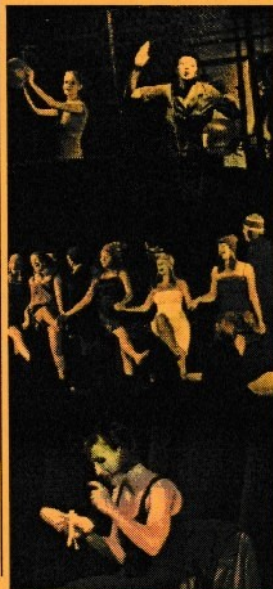
CENY POROTY S DOPORUČENÍM

NA JIRÁSKŮV HRONOV

Děti veselé Olomouc: „Brand Party“

Nu jo Plzeň: „Jézuskonte, marjapano“

Regina Břeclav: „Na Betlém!“

EMÍLIE ZÁMEČNÍKOVÁ

Cesta k přednesu aneb Průvodce pro pedagogy a mladé recitátory

Netradičně pojatá kniha o tom, jak inspirovat a vést děti a mladé lidi k literatuře prostředky přednesu. Je určena všem, kdo pracují s dětmi a mládeží a věnují se dramatické výchově, literární výchově a možnostem interpretace krásné literatury – tedy učitelům literárně-dramatických oborů ZUŠ, učitelům českého jazyka a literatury na základních a středních školách, vedoucím divadelních a recitačních souborů, vychovatelům školních družin, studentům vysokých škol pedagogického a uměleckého směru a dalším zájemcům. Prostě všem, kteří jsou přesvědčeni, že na cestě k četbě a krásné literatuře může přednes významně pomoci. Autorka Ema Zámečnicková k tomu dodává: „Psal jsem to hlavně pro mladé lidi, kteří se rozhodnout recitovat a nevědí kudy do toho. Nebo pro lidi, kteří si přednes předsavují jako agitku, nebo pro učitele, kteří se na Pedagogické fakultě nemohli naučit o přednesu nic, protože tam se o přednesu mlčí. Pak ale nastoupí do školy a dostanou za úkol připravovat děti na soutěže. V téhle knížce najdou jakousi rukojeť obsahující všechny potřebné informace.“ Publikace obsahuje obsáhlý slovníček pojmů a bohatý seznam doporučené literatury. Text doprovázejí bohaté ilustrace Zuzany Vítkové. Kniha byla oceněna v soutěži Nejkrásnější česká kniha roku 2009. Cena 140 Kč. K zakoupení v pasáži Divadla Minor v Praze, anebo lze objednat na dobírku na adrese: NIPOS, administrace publikací, P. O. BOX 12 / Blanická 4, 120 21 Praha 2, tel.: 221 507 912, nebo elektronicky: www.nipos-mk.cz/publikace. K ceně publikací bude přičteno poštovné.

ZVLÁŠTNÍ CENY POROTY

Studio Divadla Dagmar a Pedagogické školy Karlovy Vary za pokus o scénické uchopení bolestného tématu osudů politických vězňů 50. let 20. století

/
Studio Divadla Dagmar za mimořádný osobnostní vklad a přínos při zprostředkování básnického světa Davida Avidana

/
ZUŠ Liberec za poučenou a poučnou kabinetní ukázkou hesla dada

/
Třetí věk Louny za autentickou reflexi 20. století s jedinečným osobnostním vkladem

/
Červiven Krnov za scénář a metaforickou práci s rekvizitou

/
Na poslední chvíli Ostrov za hravou autorskou variací na Samuela Becketta

CENA DIVÁKA

Třetí věk Louny: „Modrý z nebe byste nechtěli?“

DĚTI VESELÉ, OLOMOUC: BRAND PARTY

Velmi přesný tvar opírající se o všechny dostupné divadelní prostředky včetně ambiciózní scénografie, videoprojekce, a nebytné zvukové složky bylo vystavěno na cyberpunkovém příběhu slovenského autora. Z epizodních příběhů románů klasiků žánru (záměrně vyvolaný chaos a násilí na pouliční party patří k známým motivům stěžejního díla žánru, *Neuromencera* Williama Gibsona a je součástí románu *Všechny párty zítřka*) vznikla hlavní linie předlohy inscenace společně s osudem dívky, která po dlouhodobém podávání antidepresiv v dětství nepocituje strach.

Jasně žánrové zasazení a adekvátní prostředky ovšem nezabránily tomu, aby představení nevyvolalo množství otázek a pochybností. Dokonce se dá říci, že tvůrci zaplatili docela vysokou daň za náročnost zvolených inscenačních prostředků v tom, že od nich diváci implicitně požadovali stejnou nekompromisní náročnost i ve výsledném zpracování. Tam, kde by v jiném představení postačil náznak, zvolený kód inscenace si vynucuje velmi jasný a přesný obraz. Tam, kde by v jiném tvaru byla nepřesnost provedení jen sympatickou chybou, stává se bodem, ve kterém divák ztrácí schopnost sledovat dějovou nit a možná i bodem, ve kterém se od inscenace odpojí a už si k ní cestu zpátky nenajde.

Musíme tedy ocenit především výsostnou divadelnost představení, jeho propracovanou strukturu a přesnost žánrového zasazení, zároveň však musíme poukázat na rezervy, které soubor v prostoru, který si volbou inscenačních prostředků sám vytýčil, má. Jde především o klíčové okamžiky vyprávění příběhu, přesné „frázování“ inscenace, vyrovnanou práci se scénickými prostředky (aby nebyl jeden obraz představen jasnou a srozumitelnou metaforou, a hned následující se neopíral o víceméně nudné textové vysvětlování). Přes všechny nedostatky, které porota kriticky zhodnotila, se na-

konec porotci shodli jednohlasně na tom, že představení, jako (především ve svých inscenačních prostředcích) nejkomplexnější tvar představený na letošním ročníku Wolkerova Prostějova, zasluhuje cenu poroty s doporučením k postupu na festival Jiráskův Hronov 2011.

Akram Staněk

KUSE Z DISKUSE

Diskutující se snažili nejprve převyprávět shlédnutý příběh. Bylo hlavní hrdince kolem třiceti let? Zpočátku se živila crash testy, proč? Byla chudá? Nebo to byl pro ni lákavý snadný výdělek? Nebo potřebovala adrenalin? Pak přišla nabídka na vítanou změnu zaměstnání a konkurz. Diskuse: bylo jasné, jakou práci jí slíbili? Ne, jen bylo řečeno, co to nebude. Proč ji vybrali? Aby ji zneužili k hrozné reklamě. Proč si pro organizace dvou protichůdných akcí vybrali ji? Manipulovala s veřejností, stala se veřejně známou osobností a pak ji zneužili v přímém přenosu podle předem daného scénáře. Někomu se líbila proměna účesu jako obraz změny (předtím se nebála, pak se začala bát), jinak hodně kostrobatých míst. Nefunguje přímý přenos: kostrobatě působí už nalepení samolepek s firmou na balony, reklama, kvůli kte-

ré to vše bylo, pak není v přímém přenosu vidět. Když si zvolím množství náročných technických prostředků, musím počítat s tím, že svojí dokonalostí budou klást velký nárok na hereckou složku. Je to nebezpečné na jakoukoliv chybu – zveličí ji a nakonec to může vést až k neporozumění s divákem. Ale pokud jsem takto náročné prostředky zvolil, nemůžu se vymlouvat, že je neovládám. Dávám do kontrastu krásný úvodní obraz crash testu a pantomimické vyhrávky při konkurzu. Velký problém: některé jednotlivosti vybudované jako krásné vizuální obrazy, ale klíčové body inscenace nedramaticky převyprávěné, včetně scény kritického momentu před koncem – nepřišla žádná metafora, která by nám pomohla s inscenací. Hrdinka se ani nepodivila tomu, že se bojí, to byla přece důležitá změna. Insce-

nace měla dvě roviny: komentář a realitu. Soubor si vybral předlohu obtížně převoditelnou do filmu, natož do divadla. Závěrečné slovo R. Lipuse: „Pro mě to bylo jedno z nejdivadelnějších představení na letošním WP. Text není bůhvíjaká velká literatura, v přesnosti toho mnoho chybělo. Mám dvě otázky, z nichž na jednu nedostanu odpověď. 1) Když jsem viděl zaujetí všech zúčastněných – režisérky, hereček - zajímalo by mě, jestli jsou na Facebooku, pijí Coca-Colu a nosí globalizované značky oblečení. 2) Představil jsem si WP 2061, na kterém by vystupoval soubor Třetí věk složený z těchto děvčat (ty příběhy se mi nějak propojily). Jaká bude jejich reflexe života, když dnes jsou tak spravedlivě rozhořčeny na globalizaci?!

Zapsala Kosa

NA POSLEDNÍ CHVÍLI, OSTROV: ČEKÁNÍ NA DONA LUCIANA

Dva pánové v obleku čekají na Dona Luciana, ale přijde... Godot! Nejen že přijde, on neodchází, přes to, že je neustále poslán pryč, se vrací a vrací, jsou to protivné, na nervy jdoucí návraty, srandovní chlapík, asi klaun, či co, vypráví vtipy, křečovitě se jim směje, pánové v obleku s ním musí zacházet až surově, bijí ho, mlátí, ale Godot je nezníčitelný, Godota se nezbojíme.

Najednou, kde se vzalo tu se vzalo, už to nejsou pánové (proč tedy na začátku hudba z westernu Tenkrát na západě?), už to jsou gansteri. Don Luciano, na rozdíl od Godota, nepřichází a nepřichází. A tu se v závěru dovídáme, že Godot je Donem Lucianem.

Text z internetu, „klasický meloun“, je obohacen o brilantní, až groteskní humor tří mladíků, dost šikovných atd. Z jeviště promlouvají s absurdní komikou, a to s tak přirozeným projevem, že mnozí jsou přesvědčeni, že jsou i autory textu. Zhostili se jedinečně svého záměru bavit a rozesmát publikum. Je to malý cíl? Sál šílí smíchem, leč některé tváře zůstávají kamenné. Jsou tací, kteří vyslovují slova: studentská recese, výstup na besídce, blbnutí u táboráku. Co na to říci? Je málo nebo hodně rozesmát sál Wolkrova Prostějova?

Gejzír nápadů, jak příjemné je očekávání dalšího a dalšího! Kluci drží přesně stylizaci, neudělají ani mrk mimo, je radostné vnímat jejich jedinečnou partnerinu. Pohrávají si s absurdní základní situací, pohrávají si dovedně s nápady, žonglují s gagy s nenapadnutelnou přesností, a ty dopadají přesně tak, jak chtějí. Obečenstvo je neustále překvapováno, co překvapováno, zasahováno novými a novými nápady, ne není málo rozesmát publikum Wolkrova Prostějova.

Ema Zámečnicková

KUSE Z DISKUSE

Vladimir Benderski: zábavné, lehké, svižné, přesné v tempu a současně hodně hluboký zásah do existenciálních pocitů, ale dělají to takovou formou, že to nemůžeš odmítnout. Další názor: je to typ humoru, který mě dostal, ale kdo to nemá rád, odmítne to. D. Bahnerová: Viděla jsem to podruhé, bavila se a můžu to vidět zas. Jiná divačka: bavila jsem se i nad blbými vtipy, kterým bych se normálně nesměla, ale už bych to znovu vidět nemusela. Akram Staněk patří ke skupině lidí, kterým tento druh humoru nekonvenuje, dvakrát se zasmál, jinak to protrpěl. Naproti tomu Ema Zámečnicková mluví o gejzíru nápadů, těšila se, co přijde. Pro někoho skončila inscenace zabalením hlavních protagonistů. Akram má výhrady k hudbě z westernu použité do gangsterky. Kde sebra-

li text? Lucie Veličková: na Písmáku, stáhli si text od autora písničáka pod pseudonymem „Klasický meloun“ a upravili ho. Melouna na představení pozvali, ale neví, jestli přišel. Hana Maleníková: někdy z inscenací moc kouká režisér nebo učitelka, to bývá úskalí mladého amatérského divadla; ale na Donu Lucianovi je sympatické, že je znát, nakolik je jejich, tedy obou hlavních protagonistů.

CELKOVÉ SHRNUÍ PŘEHLÍDKY

– RADOVAN LIPUS:

Přijel po osmi letech a rád konstatuje, že na letošním WP nebyla mylná, slabá inscenace, ani jednou si neřekl: „proboha, kdo to sem poslal!“. Široké spektrum nabídko drobnější i ambiciózní projekty a chtěl by za ně za všechny poděkovat.

**LOUČÍ SE
S VÁMI
REDKACE**

Redakce:

Petra Kosová /Kosa/
Petra Hynčíková /Kuna/
grafik Honza Dientsbier /Honya/
foto: Bob Pacholík a Honya